

Projekt uchwały nie budzi
wątpliwości pod względem
formalno prawnym

Projekt

RADCA PRAWNY

z dnia 10 kwietnia 2018 r.

Zatwierdzony przez
Eżbieta Mikitów-Pakura

DRUK NR 1

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU**

z dnia 2018 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Obywatel Gminy Ozimek”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017r. poz. 1875 i 2232 oraz z 2018r. poz. 130) oraz § 3 Regulaminu nadawania tytułu „Honorowy Obywatel Gminy Ozimek”, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały Rady Miejskiej w Ozimku nr IV/39/94 z dnia 24 października 1994r., zmienionej uchwałą Nr XLVIII/402/06 z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie ustanowienia tytułu „Honorowy Obywatel Gminy Ozimek” oraz uchwałą Nr XVIII/172/12 z dnia 26 marca 2012 r. zmieniającą uchwałę Nr IV/39/94 z dnia 26 marca 1994 r. w sprawie ustanowienia tytułu „Honorowy Obywatel Gminy Ozimek” Rada Miejska w Ozimku uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się księdzu prałatowi Edmundowi Cisakowi tytuł „**Honorowego Obywatela Gminy Ozimek**”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Radzie Miejskiej w Ozimku i Burmistrzowi Ozimka, każdemu w zakresie przyznanych im kompetencji.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Krzysztof Kleszcz

UZASADNIENIE

Ksiądz Prałat Edmund Cisak urodził się w Gwoźdźcu (daw. pow. Kołomyja, woj. Stanisławów) jako dziesięcioletni chłopak został wywieziony wraz całą rodziną na Sybir, najpierw do Tiumentia, a następnie do Barnaul w Altajskim Kraju. W 1946 r., po powrocie z zesłania, osiadł na Ziemiach Zachodnich.

W 1955 r. ukończył Seminarium Duchowne w Nysie i po przyjęciu święceń prowadził posługę kapłańską najpierw w Zabrze, a później w Roszkowicach koło Kluczborka. Od 1961 r. był proboszczem parafii w Grodźcu. Ksiądz Edmund Cisak na miejsce swojej pracy duszpasterskiej wybrał Grodziec, wybrał z tego powodu, że właśnie w Grodźcu osiedleni zostali wygnańcy z Kresów.

Od samego początku zaangażował się mocno w życie parafii. Pierwszym ważnym przedsięwzięciem, które przeprowadził, było sprowadzenie do Grodźca wyposażenia kościoła w Biłce Szlacheckiej (naczynia liturgicznych, szat, obrazów m. in. fundowanych przez hrabinę Cabogę oraz obrazu *Matki Boskiej Częstochowskiej*, ksiąg parafialnych). Wszystkie te rzeczy zostały zdeponowane w 1945 r. przez ostatniego proboszcza biłeckiego, księdza Wincentego Urbana w klasztorze Sióstr Służebniczek w Woli Małej koło Łańcuta. Sprowadzenie ich do Grodźca było pierwszym sygnałem dla mieszkańców, że wieś ta stanie się ich stałym miejscem zamieszkania. Drugim takim sygnałem, jak wspomina zresztą sam Ksiądz Prałat, była peregrynacja obrazu *Matki Boskiej Częstochowskiej* w 1965 r., rzucone przez Proboszcza hasło „Na przyjęcie Królowej Polski – domy tynkowane, płoty malowane” przyniosło skutek i po raz pierwszy od osiedlenia się w Grodźcu mieszkańcy zaczęli remontować domy, w których mieszkali. Z inicjatywy księdza Cisaka ufundowano w Grodźcu dzwony kościelne i przeprowadzono remont organów. Dużo uwagi, jako dobry gospodarz, poświęcał też budynkom kościelnym. Budynki gospodarcze przy plebani przebudował na salkę katechetyczną oraz na dom dla Sióstr Felicjanek, które sprowadził z Przemyśla (klasztor funkcjonował w Grodźcu do 2012 r.). Zbudował również kaplicę i ogrodzenie na cmentarzu, kaplicę w Mnichusie, ogroził i wybrukował plac kościelny, a także pokrył miedzianą blachą wieżę kościoła. Stał też na czele Społecznego Komitetu Budowy Wodociągu dla Parafii Grodziec, wykonano wtedy w czynie społecznym dużą część prac ziemnych i budowlanych, zbiornik oczyszczonej wody i stację pomp.

Prócz tego był dobrym organizatorem życia społecznego, organizował wycieczki, na plebani można było pograć w ping-ponga, przyjeżdżały do Grodźca grupy młodzieży z Ruchu Światło-Życie (Oaza). Trudno nie wspomnieć o działalności Proboszcza grodzieckiego na rzecz zmian demokratycznych. Zbigniew Bereszyński pisząc o Solidarności w Hucie Małapanew w Ozimku stwierdził *Konspiracyjczy działacze ozimskiej „Solidarności” byli wspierani moralnie i nie tylko m. in. przez ks. Edmunda Cisaka, proboszcza parafii w Grodźcu*. Przy całym zaangażowaniu w różne inicjatywy nie zaniedbywał pracy duszpasterskiej, dość powiedzieć, że z parafii grodzieckiej wyszło dziesięciu księży.

W 1977 r. wyruszyła pierwsza pielgrzymka piesza Diecezji Opolskiej na Jasną Górę, jej inicjatorem, organizatorem i kierownikiem był ksiądz Edmund Cisak. Wzięło w niej udział około 500 osób. W roku 1988 pielgrzymów było już 18 tysięcy. Opolską Pielgrzymkę Pieszą organizował ksiądz Cisak do 1989 r.,

kiedy to poprosił o zwolnienie z funkcji kierownika i zajął się z dużym zaangażowaniem duszpasterstwem Sybiraków. W 1990 r. zorganizował na Jasnej Górze Mauzoleum Sybiraków i ustawił pierwszy w Polsce Pomnik Sybiraków. Od tego czasu prowadził do Częstochowy coroczne pielgrzymki byłych zesłańców na Syberię. 1-go maja 1994 r. w Grodźcu odbyła się koronacja obrazu Matki Boskiej Grodzieckiej Sybiraków oraz erygowanie Sanktuarium Maryjnego przez Prymasa Polski ks. kardynała Józefa Glempa. Po koronacji obrazu Proboszcz grodziecki został mianowany przez Konferencję Episkopatu Polski Krajowym Kapelanem Sybiraków. Dziesięć lat po koronacji obrazu, naprzeciwko kościoła stanęła Droga Krzyżowa „Kalwaria Pana – Kalwaria Sybiraków”, jako wotum wdzięczności Sybiraków za powrót do Ojczyzny. Grodziec stał się miejscem pielgrzymek wielu dawnych zesłańców. W 1996 r. papież Jan Paweł II, w uznaniu zasług nadał Księdzu Cisakowi godność prałata. Podczas pełnienia funkcji Krajowego Kapelana Sybiraków wielokrotnie odwiedzał środowiska dawnych zesłańców syberyjskich na całym świecie, starając się, by pamięć o stalinowskiej zbrodni trwała w Polsce i poza jej granicami. Odwiedził również Syberię, przywożąc w 1997 r. do Nowosybirska sześć dzwonów, podarowanych przez Sybiraków nowemu kościołowi katedralnemu. Jakiś czas po uroczystości przekazania dzwonów przyszedł na plebanię w Grodźcu list z Władywostoku z prośbą o dzwony dla tamtejszego kościoła. Ksiądz Prałat rozpoczął poszukiwania sponsorów, działał tak skutecznie, że w dwa lata zebrał potrzebne fundusze. Na Syberię dzwony przywieźli członkowie Warszawskiego Klubu Turystyki Samochodowej Penetrator. W roku 2005 ksiądz Edmund Cisak przeszedł na emeryturę. W 2010 r. został zaproszony i poleciał do Władywostoku, gdzie, po dziesięciu latach od przekazania dzwonów, odbyło się ich poświęcenie. Ksiądz Prałat Edmund Cisak został uhonorowany wieloma odznaczeniami, m. In. Prezydent Polski odznaczył Go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski – za wybitne zasługi w pracy duszpasterskiej i za osiągnięcia w działalności na rzecz organizacji kombatanckich. Mieszkając w Domu Księdza Emeryta w Opolu, Jubilat nadal żywo interesuje się życiem dawnej parafii i środowisk sybirackich.

Przyznanie tytułu Honorowy Obywatel Gminy Ozimek dla księdza Prałata Edmunda Cisaka byłoby ukoronowaniem Jego wieloletniego oddania i troski oraz pracy na rzecz Parafii i gminy Ozimek.

z up. Burmistrza Ozimka

Zbigniew Głowacz
Zastępca Burmistrza